

KREMLI DÖGENIK

SVEN ADELONI ROMAAN.

23

„Kolm?“ küsis ta.

Gromov noogutas tõsiselt.

„Jah, ma tean, et arvestate minuga ning Bardõškoga, aga seal oli veel kolmas. Ma tean ka, et te ei usu mu sõnu, aga ma võin näidata teile tõestuse. Tõestus on nimelt üks vana kiri.“

„Ja nüüd tahate vist muldugi, et lasen teid koju minna seda kirja tooma?“ küsisin pilkavalt.

„Mitte sugugi.“ vastas Gromov innukalt. „See kiri on siin laekas. Kui te lubate...“

Kes teab, võib-olla oleks Gromov minust jälle kavalusega võtnud saanud, kui ma poleks teadnud, et selles laekas lebab revolver.

Aga nüüd taipasin ma kõik.

Ma mõtlesin, et kiri ning see kolmas alauit ettekäändeks olid revolviiri käsitsemiseks. Aga ma tegin, nagu usuksin teda. Gromov kummardus ja pistis võtme laeka lukkauku.

„Hea küll,“ vastasin lühidalt, „näidake mulle seda kirja.“

Samal hetkel vajutasin ma väikese laua-elektrikella nupule. Proua Jarovitšiki oli enne minu tulekut aelle eest hoolitsenud, et see võimalikult kauget Gromovi pistist mõningate paberite all peitus.

Gromov tõmbas laeka välja.

Samal hetkel rumbas aga valguis, ja tulla lebas pilkases pimeduses. Olin ühe sammuga ukse juures. Ma kuulasin pidevalt ja mu kõrvu tungis nõrk paberisähin. Gromov oli leidnud laekasest revolveri. Mõeldus kaks kuni kolm minutit. Gromov lotus liikumatult, revolver käes, kuulatas pidevalt ja varitses sekundit, nii jõuda tulistamisega minust ette.

Akki kupeln ma mõrka sebinsat. Tuba oli jälle valge.

Uksel nägi Gromov oma teistkud ning vajutas trikkile. Neen langes otselt, koriseb ja jäi põrandale lebama.

Gromov tuli kirjutusalama tagant välja, astus surnu juurde ja kummardus tema üle. Ta tõstis laiba poolistukkile, ja järgneval sekundil tungis ta suuet hirmus kar-

Ta tulistas enne kui polidat saatis teda takistada.

oli amatud ja Refreessoo nägi määrib kirjutas-
majana, millel oli alustatud kir. Väris me-
hoonilistelt vaadates Refreessoo müübaminees
jellele. Ta luges James kirjaandmis ja Jamesi
paberil, kui jai oma armastuskirja:

„Edmond . . . oo Edmond, mu armas-
tatu . . .“

Refreessoo tuisas, nagu oleks jäänud headi
pöle . . . Ta ei jäänud millekehti aru.

„Co, mu Jumal!“ hüüdis proua Refreessoo
ehmunalt, kui nägi lõualuust külge jela-
looba.

Witt piiluti wahtuinae.

„Siis kas oled jee, kes kirjutas muile need
kirjed?“ jai Refreessoo viimale waenlase üle
kuulite.

Naike fartit pilk tunnistas kõi.

Uus wõitus.

Wõite pettumus oli lojutam. Ei otnub
enam tumbumata, ei otnub enam romantsi, ei
otnub enam tema mehelitu ebemuje rahulba-
misk. See ijeji jellel määral oma enje
naise pooli armastatud oia ei pottunud oia-
loobale mibaj meelitama. See armastus ei
wõinud tal lubada eab pibada wõistujisema-
tus don Juaniti. See oli tema naine, jelle
lojus oli teba armastada . . . Ta armastas
teba igataps rahwas kui mees armas, ta ar-
mastas teba kirjlitul . . . See liigutas meek
teatud määral, aga tema wõitlan petrumus
oli tugemam. Ta lürotas:

„Tähenbas kee oia kina, kes kirjutas muile
need kirjed? Kas need on ilje korralitu naike
kirjed oma mehele? . . . Ja mis eesmärki ja
jelleke taotseid? . . . Kuid määrib need hullud,
kirglitub wõistujisematub loojed?“

„Komaanidib, miba lugelik.“ tunnistas
naine fartitula.

„Komaanidib, miba lugelik?“

„Ooh, muile wõistujisega tibu jite-jeiti loo-
jeld määrib mõta ja meik kirju teftu jeeba . . .
wad oli nii igata . . . See oli kas meelata-
tus . . . Kas ometi wõistuta, Edmond.“ pa-
lus ta.

Refreessoo oli liigutatud. Ta ei wõinud,
ee waine teba armastat nii juree kirge.

Naine aga jaites oma tunnistus, jiralt
ja muguramata:

„Kui oia kirjutanud kirjed, jite leidub
wad olemat iljeb. Siis oli tahtmine neid
ära joota. Aga ma ei wõinud neid joota
muile tal kuite . . . Kiti tarwitel waid
juree iljeba jine nimi . . . Ja ma wõimata-
ku nii waga, kui nägita, ee mõeld neid oia-
leiti! . . . See tähenbas muile, ee kirjed oia
jeab . . . Aga ära ometi määrib, ee oiaftin
julle oiaftit kirjutanud nii ebaftitilaid kirju.“
lõpetas naine punastada.

Edmond Refreessoo oli hämitatud. Tema
tähtsiberebitud eufearmastus joffis werb.
Ta polnud mingi don Juan — ijeji mitte
oma enje naikele . . .

MEES ILMA N'OTA.

J. J. CONNINGTONI KRIMINAALROMAAN.

„Kina ei jumbas lenda alati bromingut
loftus. Wõibale ometi, milline läheb tal kul-
jei! Jius pole kee jait mitte.“

Wab läpib teepil alla ja loojib teba wõit-
lese tehe.

Wendover mõttis eimejena jana:

„Kui põhjalitamat mibeba, määrib mebam
Laurent-Desrochesega“ joltus otjalt lõpuni
male alla.“

Et Wington jüubab äporeti.

„Kas armast? Ka jee pole wõimatu, mitte
jagugi wõimatu.“

Wendome teba lugu ometi weel forb. Weie
ei kee wõit naikele wõit. Ta ee meik teba
wõit ja wõit kas kirjutanud wõit. Ja

wele jelle tunnistat ta ije, ee tal liidit põhjalt
Stadeleg wõitamehele.“

„Kagu iljeftin, pole jee jagugi wõimatu,
Wendover.“

Wendover ei teobunud meel heitulele. Ta
püüdis ilje weel meeretada himele tahulatale,
mis lojus Wõitilal, teilelegi tejele.

„Dietame tehele, ee mebam Laurent-Des-
rochesega on wõitunud ja on ke meeretada.
Wõit-alla lojus ta Stadeleg jaiti wõit,
leid kee tehele minemaj tehega Reputifimi
juree ja oli nii eitebamatata ning ilje, ee
tal teel iljeftit jeele määrib laheminne kas
wõit kas wõitmeid, ee mebam Laurent-Des-
rochesega wõitajime pönap jite Reputifimi

juurde ja ei loobunud mõhem. Wenbomer jai õimeisena jona laulj:

"Jah... aga... kus on Ais Jõrdingbridege'i jälgebe järg? See tarkob sin. Ta pole ei eban läinud aga ta tagasi pöördunud — aga ole mainud ta talmanbet tuuna. Jah, sulis pihta, aga ta ometi ähta loanud löustal!"

Sir Clinton ütles rahulolult:

"Te pantie häki tähele, Wenbomer. Aga montame esmalt jäigi nr. 2 ja 3. Weh jooftemob, kui nr. 3 loomalere tagant mõljo tulnub. Ahele launas ebañ ja nimeki lohtite mere poole. Kõniford lähebob jäljed nr. 2 jälgebet nr. 3 äle, aga mõdemil on jelles bole loht-luht, äts juun. Kos ofete malmis oma joomis-ias, inspektor? Säbme äts läarbe mööba ebañ."

Ta häppob loomalereit liimale ja soes Wenbomeri ning inspektorit.

Äts jöubnub, älmiteleb nad koslega jäigi.

"Nr. 2 ning nr. 3 laubib mõlemob summitohobaga ängi," ütlenob Armabole. "Äs on mõlemal launis fuureb jalob."

"Nr. 3 on finginanobega jängemasele liimale noajunud kui loomaga," ütles Wenbomer.

Sir Clinton näis hämitumat enam jälgebe fuunalt kui nende omabuleit. Ätsaub maas, lammas ja mahtibes jälgebe lörmal ebañ. Järele häältis Armabole, kes äts ärseltoot märgitub teeb, kus mõni samm poliitüülemalt ees, wi-berit:

"Äts, näüb on meie lunäti lööp."

Sir Clinton maatas äts.

Nende ees ütshüb launis liimale, kus jäljed meel kergemini näha olid. Kus näüb tohüb merb löubma mee äts.

"Äts ätsmäs, inspektor! Kui te mööna äts ätslele tempob ebañ olekse lozmanub, olekse mõimub leiba noajumas liimas furma lö-oua. See lohtetom loht on äts älmalt poas lam-ma eemal."

"Kos järeleto löts mihagi, äts?"

"Belleit möib teha löitluguleib järelebuñ. Ätsrab nr. 2 ja nr. 3 möib äts ebañ läinud randa mööba, mis müüb juha mee äts, möi nad ätsleib poati ja löitib ärs. Jäntähes pole mä-ter jöts juures loum löuluba. Säbme äts taga, kus jäljed lohtumob."

Nad ätsleib löua ning lohtleiti jäigi. Wenbomeri peäs teerles ätsuga mõimolult. Sir Clinton ätsleib kull Wenbomeri loumameelust. rapunas äts ätsit peab ja teerib äts ärsastuie lohta mihagi belba.

"Kui maoltene lähemalt jälje nr. 3," üt-herbas Armabole löppele, "ei jöts äts maime-mäts, ei neeb ätsit peäts löngemob" ja löppeli äts löppemale liimale ätsle pole muljutub, kui lö-rah lohtumit löittega."

"See on äts, mööds äts Clinton," ja äts löp-lespandilumalt meebata, teerib liimale, ei jäljed pärsit lohtumit lö ätslebi mustnub.

Kui on finginanob nagu loomulolult möljo-
poole pöörbub, hiljem äts jooftemob nad äts
pooftelult, nagu lohtleiti löimandupel..."
Järgnebi.

Naerev maailm.

Treening.

"Äts loale, et ta löpetaks oma harju-
tused. Kui on vaja pesu kulvama panna."

Turiot.

"See vana löss on Friedrich Saure eh-
lönd. Meelidb ta lölle!"

"Jah, äts tal just värs rüts polegi, äls-
nult raudtoost on lössi liiga kangede
ehitand."